

DEMÉNY PÉTER

Hamu

Viharra vágyom, tomboljon vadul,
cserepeket sodorjon a földre,
fákat taroljon le haragjában,
ablakok csörömpöljenek, mint a lelkek
e világvégi órán, ahol nincs szerelem.

Magányra vágyom, sziget a víz közepén,
előtte víz és utána víz és
mindenütt víz egy lepusztult földrész körül.

Nyers boldogságra, vad reménytelenségre,
vulkánokra, mind egyszerre törjenek ki,
perzselő lávára és szállongó parázsra,
ne higgyem el, hogy nincs más sehol –
hamu mindenfelé.